

Samling af Afgørelser

Sag C-427/15

NEW WAVE CZ, a.s.
mod
ALLTOYS, spol. s r. o.

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší soud)

»Præjudiciel forelæggelse – intellektuelle ejendomsrettigheder – direktiv 2004/48/EF – sag om en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed – ret til oplysninger – anmodning om oplysninger i en sag – sag forbundet med et søgsmål, der førte til, at der fastslås en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed

Sammendrag – Domstolens dom (Niende Afdeling) af 18. januar 2017

Tilnærmelse af lovgivningerne — håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder — direktiv 2004/48 — ret til oplysninger i forbindelse med en sag om en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed — begreb — anmodning om oplysninger indgivet i en særskilt sag forbundet med et søgsmål, der førte til, at der fastslås en krænkelse af den nævnte rettighed — omfattet

(Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, art. 17, stk. 2, og art. 47; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48, 10. betragtning, art. 8, stk. 1)

Artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder skal fortolkes således, at den finder anvendelse i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor en sagsøger, efter den endelige afslutning af en sag, hvor det er blevet fastslået, at en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket, i en særskilt sag kræver oplysninger om oprindelsen af og distributionskanalerne for de varer eller tjenesteydelser, der krænker denne rettighed.

Hvad for det første angår ordlyden af artikel 8, stk. 1, direktiv 2004/48 skal det først bemærkes, at udtrykket »i forbindelse med sager om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed« ikke skal opfattes således, at det udelukkende vedrører sager med påstand om, at det fastslås, at der er sket en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed. Brugen af dette udtryk udelukker nemlig ikke, at artikel 8, stk. 1, ligeledes kan omfatte særskilte sager, som den i hovedsagen omhandlede, der er indledt efter den endelige afslutning af en sag, hvor det er blevet fastslået, at en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket. For det andet fremgår det af ordlyden af artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48, at den, som pålægges forpligtelsen til at give oplysninger, ikke alene er den part, der har krænket den pågældende intellektuelle ejendomsrettighed, men også »enhver anden person«, der er anført i denne bestemmelses litra a)-d). Imidlertid er disse andre personer ikke nødvendigvis parter i sagen med påstand om, at det fastslås, at der er sket en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed. Denne konstatering bekræfter, at ordlyden af direktivets artikel 8, stk. 1, ikke bør fortolkes således, at den alene kan finde anvendelse i forbindelse med sådanne sager.

For det andet er denne fortolkning ligeledes i overensstemmelse med formålet med direktiv 2004/48, der, som det fremgår af tiende betragtning hertil, er indbyrdes at tilnærme medlemsstaternes lovgivninger vedrørende midlerne til håndhævelse af intellektuel ejendomsret med henblik på at sikre et højt, ækvivalent og ensartet beskyttelsesniveau i det indre marked (dom af 16.7.2015, Diageo Brands, C-681/13, EU:C:2015:471, præmis 71). Et sådant beskyttelsesniveau ville nemlig risikere ikke at være sikret, såfremt det ikke var muligt også at udøve denne ret til oplysninger i forbindelse med en særskilt sag, der er indledt efter den endelige afslutning af en sag, hvor det blev fastslået, at der er sket en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, som den i hovedsagen omhandlede.

For det tredje skal det bemærkes, at retten til oplysninger i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48 konkretiserer den grundlæggende ret til adgang til effektive retsmidler, der er sikret i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og derved sikrer den effektive udøvelse af den grundlæggende ejendomsret, som omfatter intellektuelle ejendomsrettigheder, der er beskyttede i dets artikel 17, stk. 2 (jf. i denne retning dom af 16.7.2015, Coty Germany, C-580/13, EU:C:2015:485, præmis 29).

(jf. præmis 20, 22-25 og 28 samt domskonkl.)